

[Morten Lange.]

altid har arbejdet på studielånssystemet og derfor har en anden type akademikerlønninger. Det kan man se af studentermigrationen fra Danmark til Sverige. Det er ikke så sært, at man dér kan gennemføre noget, der kan glæde det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Samtidig vil jeg dog lægge vægt på, at man i Sverige også gennemfører noget, der kan glæde mig, nemlig noget, der i realiteten er begyndelsen til en studielønsordning, idet — så vidt jeg kan forstå den svenske betænkning; jeg har lige kigget i den og ellers kun fået den refereret — man dér vil starte med en almindelig udbetaling til alle studenter af et beskedent månedligt beløb, hvad der efter min mening er et langt sikrere system at komme ind på. Det forekommer mig, at det er den rigtige vej, og at vi burde overveje, om vi ikke hellere skulle gnave os ind på problemet ved at udvide børnetilskuddet ved at føre det ud over den alder, der nu gælder, de 18 år, og sætte det op, så det kommer til at svare lidt mere til behovet i den højere alder. Almindelig studentertilskud lyder så grusomt. En forlængelse af børnetilskuddet under studiet vil sikkert være en forholdsvis acceptabel form, hvorunder man kan forstå, hvad det er man snakker om. Jeg tror nok, det er den vej, vi skal gå. Jeg ville være tilfreds med at tænke i svensk tankegang, tilpasset efter danske forhold, hvis det kan føre til en generel studentertilskud, som jeg mener er den rigtige løsning i det lange løb.

Men altså, når ministeren kommer og siger plus 10 mill. kr. i år og kommer med dem på et tidspunkt som nu, har ministeren ærlig talt bare understreget, at det havde været klogere at komme med den revision, dengang socialistisk folkeparti stillede kravet i 1963. Det havde betydet, at legatbestyrelserne kunne have gennemført deres arbejde i fred og ro, og at vi ikke nu skulle have samme type af klager fra legatbestyrelser, som vi just har hørt fra ligningskommissioner. Vi kan godt behandle de folk, vi skal samarbejde med, nogenlunde ordentligt. De 10 mill. kr. er i øvrigt også utilstrækkeligt.

Nå, det var i en vis udstrækning kritiske bemærkninger. Jeg skal dog også sige noget lidt mildere om gymnasierne, hvor man stadig væk arbejder med legatprincippet og

går op til 7 mill. kr., således at der kan blive lidt forbedring i forhold til i år, hvor jeg har forstået, at grænsen for forældreindtægt ligger på 13.000 kr., og det er efterhånden langt nede i kælderens. Jeg skal ikke give overbud, men det forekommer mig, at 7 mill. kr. som legater, så vidt jeg kan se, er en besked, men dog realistisk forøgelse, der kan hjælpe noget.

Jeg har også glædet mig over, at ministeren fortsætter med støtten til 8., 9. og 10. klasser. Jeg har så lidt erfaring og samlet så lidt talmateriale på det område, at jeg ikke tør sige, om forhøjelsen fra 4 mill. kr. til 6 mill. kr. er rimelig, men det kan vi høre om i udvalget. I alle tilfælde er jeg glad for, at man fortsætter med dette. Det var et forsøg, da vi tog det ind i loven, og da det bliver fortsat, går jeg ud fra, at resultaterne må være positive.

Jeg skal lægge til, at jeg tror, det vil være rigtigt på nuværende tidspunkt at tilføje denne lov det næste forsøg; det er allerede nævnt af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at vi bliver nødt til at gøre noget for lærlingene. Hvis det kan sætte skub i forslagsstillingen, skal jeg gerne gøre det helt konkret ved at sige, at hvis der ikke under udvalgsarbejdet fra ministeren ligger et forslag om, at nu skal vi bruge et par millioner kroner eller tre til en forsøgsordning for lærlinge, vil mit parti blive nødt til at stille et sådant forslag til anden behandling.

Jeg skal lade det være godt med dette og nøjes med at konstatere, at vi dog har fået ungdommens uddannelsesfond, og at vi dog har set en del af pengene i forslaget her. Jeg skal lægge vægt på den omstændighed, at kapitalen, selve pengene, de 98 mill. kr., for mig er det vigtigste. Når jeg har brugt så megen diskussionstid på at snakke om fordelingsformer, er det, fordi det også er vigtigt, men jeg vil ikke have billedet fortegnet. Derfor siger jeg alligevel en slags tak til ministeren; trods alt og i den sidste ende er det de hårde penge, som er det vigtigste i loven.

Birthe Wetlesen: Formålet med ungdommens uddannelsesfond er, som det fremgår af lovforslagets § 1, at egnede unge ikke af økonomiske grunde må hindres i at påbegynde og gennemføre en videregående uddannelse, men fonden er samtidig hele